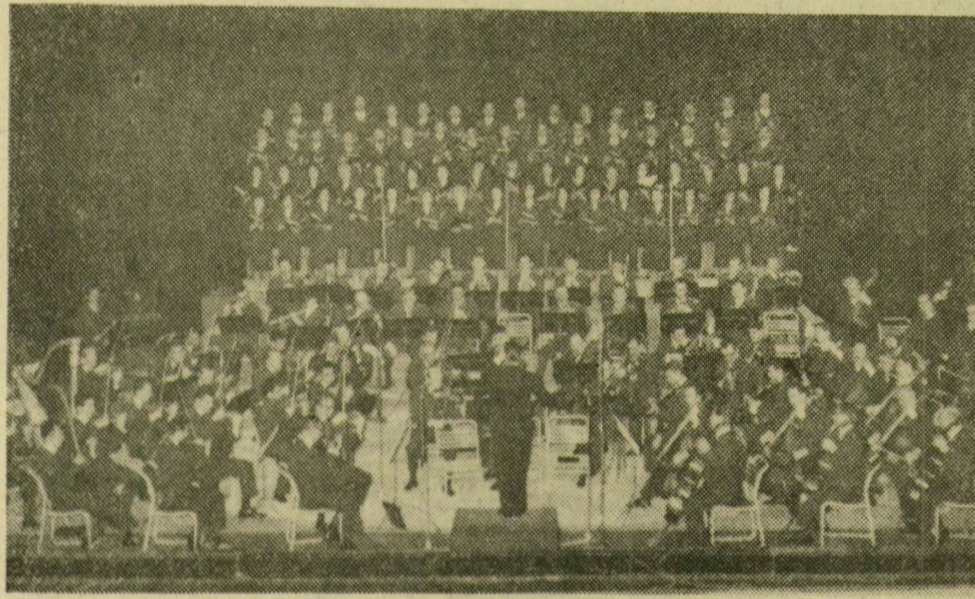

Jugoszláv katonaművészek nagysikerű koncertje Szegeden

(Siftis felv.)

A Jugoszláv Néphadsereg Művészegyüttese a Szegedi Nemzeti Színház színpadán

Tegnap esti koncertjével búcsúzott a magyar közönségtől a Jugoszláv Néphadsereg Művészegyüttese, amely egyhetes magyarországi hangversenykörút után érkezett Szegedre. Az érdekesnek ígérkező koncertre — az együttes most járt először hazánkban — a Szegedi Nemzeti Színház nézőterét zsúfolásig megtöltötte a közönség, s ahogyan a lelkes tapsokból ítélünk, nem is csalódott: a jugoszláv katonaművészek eleménygazdag, szép estét szereztek hallgatóiknak.

A művészegyüttes vegyeskarból és két zenekarból, szimfonikus- és esztrádenakarból áll; szerkezetét és felépítését tekintve tehát rokon a mi hasonló együttesekkel. Műsorának jellege azonban más. Éppen ez adott sajátos színt, külön érdekességet a tegnap esti bemutatkozásnak. Műsoraik összeállításában ugyanis jóval nagyobb szerepet kap a komoly zene és a modern dzsessz, mint a szocialista országok Szegeden már szerepelt katonai művészegyütteseinél; nálunk a népi muzsika, a folklór és az operettszerű zenei anyag dominál.

A tegnap esti koncert első fele úgynevezett komoly zenei művekből állt. Nagyon szép előadásban hallottuk ebben a részben Kodály Galántai táncok című alkotását. A Franz Klinár vezette zenekar átgondolt előadása végig kiemelkedő színvonalon közölte a műrendkívül érdekes szerkezetű koncentrátságot és feszültséget, mozgalmat anyagát.

Az első részt legjelentősebb produkciója mégis Rudolf Brusci, fiatal Novi Sad-i zeneszerző Az ember végtelen láthatár című drámai erejű kantatájának bemutatója volt. Ez a modern hangvételű mű — szerzője

a bécsi dodekafon iskola egyik mesterénél, Hans Jelineknél tanult — a jugoszláv lírai műveire íródott, s az ember háborús szenvedéseit és győzelmét éneklő meg. Rendkívül intenzitása, zenei anyagának különleges értékei, mondanivalójának mélysege, magas színvonala és drámai ereje miatt megérdemelné, hogy magyarra lefordítsák és, hogy a Szegedi Zenebarátok Kórusa bemutatására vállalkozzék.

A második részben a könnyűzene uralkodott. Illetve ezzel a zenével együtt a vezénylő Bojan Adamić, aki — mint a koncert bebizonyította — nemcsak rendkívül tehetséges karmester, hanem kitűnő zeneszerző is. Népi költői című műve érdekes példa arra, hogyan lehet a népi zenelelemű feldolgozásban stílusosan és izléselesen felhasználni.

Kitűnően működtek közre a könnyűzenei koncerten az együttes szólistái is. Mindenekelőtt Marjana Derzaj, ez a szép hangú, muzikális előadóművész; szívesen hallanánk máskor is őt és mást is tőle. Hasonlóan sikeresen mutatkozott be Milán Subota, a másik énekes szólista. A sóvány, szemüveges, rokonszenves fiatalember legnagyobb sikerrel saját dalát, Az ég tenyerén című pilótadalt énekelte.

A Jugoszláv Néphadsereg Művészegyüttese most szerepelt először hazánkban. Reméljük, nemsokára viszont láthatjuk őket. Komoly- és könnyűzenei műsorok egyaránt magas színvonalú, s a taps, amely produkcióikat köszöntötte a szegediek meleg elismerésén felül ennek a viszontlátásnak a reményeit is kifejezte.

Ü. L.

A Balkán cirkusz Szegeden

Néhány nap óta tömött villamosok rohannak esténként a Kolozsvári tér felé. Cirkuszba igyekeznek az emberek. Gyerekek, felnőttek vegyesen. Úgy látszik, egyik korsztálynál sem csökkent a látványos, univerzális nyelvű szülő cirkusz várása.

A Szegeden vendégszereplő szófiai Balkán cirkusz műsora is kellemes, három órás vidám szórakozást nyújt. A hagyományos cirkuszi műsorszámokat egyéni, sajátos produkciókkal is fűszereztek. Lovagló majmok, hintázó galambok, táncoló medvék és kutyák állatmúsora mellett sok, színes mutatványnak társolhatott a közönség. Igen kiemelkedő volt a tehetséges

Silagi artístacsoport nívós műsora, vagy a nagy koncerti óriás Naidenov egysúlyozó művész bemutatója, sok nézőt tréfált meg Lepas bűvész. Szorongva figyelték a nézők Haladjova trapézmutatványát, s Tabakova látványos produkcióját, a ferde drótkötélen. És a műsor végéig derültek és tapsolhattak a nézők a bohócok tréfáin, akik közül Miszchka, a szófiai országos bohóversenyen első díjat nyert.

Még két napig lesz itt a Balkán cirkusz, s addig még sok szegedi cirkuszrajongónak nyújthat vidám szórakozást.

J. A.

Útközben

Gergenczi Katival tulajdonképpen eddig nem ismertük egymást. Déli feleig tájban a Londoni körút és a Móra utca sarkán lépett mellém hangos „csókolom” köszöntéssel. Nagy igyekezettel rögtön hozzám igazgaltam mérté pici lépteit, aztán felnézett rám és úgy mosolygott, hogy a tavázi napfény is elhomályosult mellette. Kigombolt kabátja alatt hátra tette a kezét, s úgy lépegetett komótosan. Először azt hittem, hogy a házukból a soklakotjú háromemeletesből való a kislány, s netán Attila fi-am kevéncsei közé tartozik. El is restem magam, hogy, lám; ő ismer, én meg nem vélekszem rá. Mintegy korrigáló illendőségből kérdeztem meg tőle:

— Hova igyekszel, csillagom?
— Megyek haza az oviból. Ide járok a kendergyárba — bök hátra a fejével.
— Hol laktok?
— A Galamb utcában — mutat kis kezével előre a körút láthatatlan vége felé.
— Ilyen korán hazaengedtek? Vagy meglógtál?
— Hogy gondol rólam a bácsi

ilyent — fordul felém méltatlankodva, s női hiúságában megsértve csapja hátra lobogó haját.

— Anyukám mondta reggel, hogy délben kérekdedem el és érjek haza, mire ő kettőre megy a gyárba.

— Ebédeltél már?
— Igen. Nagyon is sokat ettem — mondja enyhült hangon. — Egyszer kaptam, másodszer meg kértem. Nagyon jó ebéd volt — csettint hozzá a nyelvével.

— A kicsikkel, vagy a nagyokkal jársz együtt?

— Hát nem látszik rajtam, hogy nagycsoportos vagyok? — emeli feljebb a hangját.

— Dehogynem. Csak úgy kérdeztem mégis — nevettem el zavaromat.

— Összel megyek elsőbe. Persze nem készületlenül ám. Tudok számolni is. Tessék csak figyelni! Mert nullából ugyebár nem lehet elvenni semmit. Kettőből viszont már igen — mondja határozottan, s szemléltetésül pici ujjával is mutatja a számtani műveletet.

Ezután kérdeztem meg a nevét. Csak úgy csicseregte:

— Gergenczi Kati vagyok.
— És a testvéreid?
— Nincsenek, csak magam vagyok... — teszi hozzá nagy sóhajjal, mintha csak ő tehetne egyedüliségéről.

— És apukád?

— Beteg volt most szegény. Bent fektűt a kórházban. Csak most engedték haza a héten. Az ovit is azért hagytam ott délután, hogy apukám ne legyen otthon egyedül. Anyukám csak este tíz után jön haza. Míg le nem kell feküdnöm, addig apukával beszélgetek. Segítek neki ebédelni is.

Közben elértünk a Petőfi Sándor sugárút sarkára. Megálltam búcsúzkodásra, hogy aztán jobbra tartsak, s magammal vigyem a tavaszról ennek a csacsogó, csupaszi kislánynak a kedvességét. Előbb azonban megkérdeztem tőle:

— Hogyan közelkedünk a forgalmas sugárút sarkán?

— Megállok a járdaszegélynél, aztán jobbra és balra nézek. Ha nem jön közel semmi jármű, akkor sietve átszaladok a túlóldalra — sorolta hibátlanul egymás után a leckés mondatokat.

— Katikám, neked csak örülni lehet! No, siess, megvárom, amíg átersz — mondtam búcsúzóul. Kati pedig rendületlenül állt a járdaszélen. Megvárta, amíg elszaladnak előtte a motorok és az autók, aztán átsietett az úttesten. A túlóldalról még visszafordult és intgetett a kezével, pedig azelőtt nem is ismertük egymást.

Lódi Ferenc

Szerdai eredmények

Válogatott labdarúgó-mérkőzés:

Budapest—Bukarest 3:0 (0:0). Népstadion, 25 ezer néző. Góllövő: Albert 2, Farkas. A nem hivatalos magyar—román találkozón az első féldőben változatos küzdelem alakult ki, fordulás után csapatunk többet támadott és megérdemelten szerezte meg a győzelmet.

A Jugoszláviai UEFA-tornára készülő magyar ifjúsági labdarúgó-válogatott a Szőnyi úti pályán játszott edzőmérkőzést, s meglepő győzelmet aratott:

UEFA keret—BVSC 7:4 (3:1). Kozma, a SZEAC játékos a gólt lőtte.

Labdarúgó MNK-mérkőzésen Dorozsmán a helyi együttes a Móravárosi Kinizsi ellen 3:1 (1:1) arányban nyert. A kupamérkőzések 256-os országos nagydöntőjébe Szeged és a szegedi járás megyei csapatai közül tehát a Dorozsma és a Szegedi Dózsa került be. (A Dózsa az utolsó fordulóban erőnyerő volt.)

A Szegeden játszott barátságos labdarúgó-mérkőzések eredményei:

SZEAC—Kiskunfélegyházi Vasas 6:1 (4:0). Vezető: Zsarkó. SZEAC: Tóth (Korányi) — Várhegyi, Kővári, Arató (Reményik dr.) — Dezsőfi, Pataki — Csömör, Nemes (Kalocsai), Hajós, Linka, Kőszó. Góllövő: Csömör 3, Reményik dr., Hajós, Kalocsai, illetve Lengyel. A SZEAC sérültjei közül Hajós dr és Linka felépült sérüléséből és vasárnap Miskolcon mindkettő játszhat.

A Szegedi VSE szombaton délután Szegeden a Vasutasstadionban a Békéscsabai Előrével találkozik. Előké-születként tegnap az első csapatuk a tartalékgárdával mérkőzött:

SZVSE I.—SZVSE II. 4:1 (2:0).

Kitűnő játékvezetés

A megyei labdarúgó-szövetségben a hétfői intézői értekezleten és a keddi játékvezetői továbbképző tanfolyamon is szó esett arról, hogy Kuhn Endre játékvezető a Móravárosi Kinizsi—Kisteleki TE megyei bajnoki mérkőzésen ritkán látható, jó teljesítményt nyújtott.

Ceruzarajz Bakó Antalról

Vallom, hogy nemcsak a háborúban és a munka frontján, hanem a sportban is teremnek hősök. Igazi hősök, fanatikus hittel és vasakarattal, akik ezer nehézség ellenére is kitartanak elhatározásuk mellett, szorgalommal és lemondással készülnek a versenyekre. Sőt, vannak a sportnak olyan területei, ahol a tehetség kevés; hősi akarat, küzdelem kell ahhoz, hogy valaki feltörjön az élre, csúcsot javítson, rekordot döntsen. A hétköznap egyszerű hősei ezek a sportolók, tudják, hogy mindennapos fárasztó munka után érik meg csak a gyümölcs, s türelem, és kitartás közben születnek az új eredmények.

Ilyen típusú embernek ismertem meg Bakó Antalt is, a szegedi MÁV Tiszapályaudvar raktárnokát, azt a magas, barna, keménytekintetű fiút, a szegedi NB I-es atlétikai csapat versenyzőjét, rúdugróját. Országos vidéki bajnok, első osztályú versenyző — milyen szépen hangzik. De mi van mögötte?

Küzdelem és harc! Bizony, kevesen tudják, hogy a januári téiben már négy órákor kelt, hogy edzeni tudjon a 7 órai munkakezdetig. S mikor a szolgálat véget ért, akkor folytatta az edzés második részét. Alkony folydogált már a házakon, mikor levetette a

tréningruhát, s helyére tette a szegescipőt. Így érthető, hogy nem a véletlenül múlt a 4 méter 10 centiméteres ugrása, s fanatizmusa, hősiessége révén a szakvezető már a négy méter 30-as eredményt sejtik benne.

Beszéltém munkatársaival: „Gerinces, becsületes, megbízható ember. Szeretjük!” — mondták. Szolgálati feletese így nyilatkozott: „Példamutató a viselkedése és a munkája!” Pontosan azt mondták róla, amit az edzők.

Ha tankönyvíró lennék, még a könyvbe is beleveném az életét, hogy láthassa a felnövő gyermek, hogyan kell sportolónak élni, bajnokká lenni. Még a fényképet is odatenném a lapra, és ezt írnám alája: „Fiatalok, fiatal sportolók! Ilyenek legyetek!”

B. J.

M. K.

Szegediek az élen

A kispályás középiskolás labdarúgó-bajnokság második fordulójával egy időben megkezdődött a megyei bajnokság második fordulója is. Az elmúlt hetekben az „A csoportban” a Radnóti Miklós Gimnázium a hódmező-

körmérkőzés formájában. Az eredmények azt mutatják, hogy a döntőt szegedi középiskolások vívják egymással.

HOGYAN TIPPELJÜNK?

Miskolc—SZEAC	x
Sz.-Fehérvár—Szombathely	x 2
Nyíregyháza—Szallitók	1
Budafok—Oroszlány	1
Győr—Egyetértés	x 1
Kaposvár—Komló	x
Dombovár—Győr	1 x
Sopron—Autóbusz	x 2
Veszprém—Budai Spart.	1
ZTE—Pécsi VSK	1 x
Catania—Atalanta	1
Roma—Fiorentina	1 2
Varese—Foggia	x 2
13-1	
Bp. Spartacus—Jászberény	1 x

DÉL-MAGYARORSZÁG

A Magyar Szocialista Munkárpárt Csongrád megyei és Szeged városi bizottsága és a tanács lapja.

Megjelenik hétfő kivételével mindennap.

Szerkeszti a szerkesztő bizottság. Főszerkesztő: dr. Lőkös Zoltán.

Szerkesztőség: Szeged, Magyar Tanácsköztársaság útja 10.

Telefon: 35-35. 30-03

Ejszakai telefon: 35-06

Kiadja a Csongrád Megyei Lapkiadó Vállalat

Felírók kiadó: K. Vácse Császár

Kiadóhivat.: Szeged, Magyar Tanácsköztársaság útja 10

Telefon: 35-00. 31-10

(Beküldött kéziratokat nem örlünk meg és nem adunk vissza.)

A lapot nyomta: Szegedi Nyomda, Szeged, Bajcsy-Zsilinszky u. 28. sz.

INDEX 25 63

Terjesztik a Csongrád megyei postahivatalok. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft. Előfizethető bármely postahivatalnál és kispályán.